

במקום הדין בצד צפון לכפר על כך ועוד יש טעם שלישי רוח צפון מנשבת בפלוגתא דליליא, פד מתערי אנשי, כי רוח צפונית מנשבת בחצות הלילה מתי שבני אדם מתעוררים וכנור דוד מנגן מאליו, ואז כינור דוד שהוא סוד המלכות מנגן מאיליו למתק את הדינים ומחשבות בני אדם מתעוררות באותו זמן ואז רוח צפונית שממתקת את הדינים מבטלת את המחשבות ולכן העולה שבאה לכפר על כך נשחטת בצפון (רמ"ק).

קרבן שלמים נשחט בכל מקום בעזרה והוא חביב לפני הקב"ה מכל הקרבנות ובאי תימן, אליו שלמים דנשחטין בדרום, אלו כנגד קרבן שלמים שנשחט בכל מקום בעזרה ואפי' בצד דרום בגין דאינון שלמא דכלא, שלמא דעלאי ודתתאי. בגלל שהשלמים הם שלום לכולם דהיינו שלום לעליונים ותחתונים ואליו שלימו דסטרי עלמא. והם שלום לכל צדדי העולם דהיינו שהם עושים שלום ומקשרים את כל הו"ק (רמ"ק) שלימו דכלא מסטרא דמהימנותא. והשלמים הם שלמות הקדושה שהיא צד האמונה לפי שכל האלהות שנקרא אמונה תלוי בהם (רמ"ק) ושלמים: בגין דאינון שלמא דכלא. ולפי שקרבן שלמים הם שלום לכולם בעלים אכלין מנייהו, ומתהניין מנייהו. אז גם הבעלים אוכלים מהם ונהנים מהם דהא שלמא הוא ליה, ולכל עלמא, בדרגא חתא. לפי שהם שלום לבעלים ולכל העולם במדרגה אחת דכיון שהם לא באים לכפר על חטא לא צריך שרק הכהנים יאכלו ממנו כדי שיתכפר (רמ"ק) חטאות

וְאֲשָׁמוֹת נֶאֱכָלִין לְכַהֲנֵי, בְּגִין דְּאֵינּוּן זְמִינִין לְכַפֵּרָא
עַלֵּיהוּ, ואולם קרבנות חטאת ואשם נאכלים רק לכהנים לפי שהקרבנות מזומנים
לכפר על בעליהם וְלֹא־עֲבָרָא חוֹבֵי־הוּ. ולהעביר את חובם מעליהם וּמְכַל
קֶרְבָּנֵי לָא חֲבִיבִין קָמִי קֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא כְּמוֹ שְׁלָמִים,
ומכל הקרבנות לא חביב לפני השי"ת אלא רק קרבן שלמים בְּגִין דְּאֲשֵׁתִּכַּח
שְׁלָמָא בְּעֵלָאֵי וְתַתָּאֵי. לפי שע"י השלמים נמצא שלום בעליונים

ובתחתונים.

העליונה מכל הקרבנות היא הקטורת

וְעֵילָא מְכַלְהוּ קְטֹרֶת, והעליונה מכל הקרבנות היא הקטורת דְּאֵי־הוּ
שְׁלִים מְכַלָּא, שהוא שלמה מכולם וְלֹא אֲתִיָּא לָא עַל
חַטָּא, וְלֹא עַל אֲשָׁם, וְלֹא עַל עֹז, אֱלָא עַל שְׂמֹחָה. לפי
שהיא לא מגיעה על חטא או אשם או עון אלא רק להרבות שמחה בעולם כיון שהיא בנינה
שהיא מצד השמחה (רמ"ק) כְּמֹה דְּאֵת אָמֹר כמו שנאמר בפסוק (משלי כז)
שֶׁמֶן וְקְטֹרֶת יִשְׂמַח לֵב, וְהָא אֹוֹקְמוּדֵה. והרי נתבאר הענין וְעַל
דָּא, ומכיון שהשמן והקטורת שניהם משמחים לכן קְטֹרֶת לָא מִתְקָרַב
אֱלָא בְּזִמְנָא דְּשֶׁמֶן מִתְקָרַב, הקטורת לא קרבה אלא בשעה שהשמן
מתקרב ונדלק במנורה הָדָא הוּא דְּכֵתִיב, וזהו שכתוב בפסוק (שמות ל)
וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר ומפרש מתי
נקטרת הקטורת בשעה שכתוב בְּהִטִּיבוּ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירְנָה.

הלימוד היומי

לע"נ אברהם בן מאנדן ז"ל

וּכְתִיב, ועוד כתוב בפסוק (שמות ל) וּבַהֲעֵלוֹת אֶהְרֹן אֶת הַנְּרוֹת
 בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָהּ. שיקטיר קטורת בשעה שהוא מדליק את המנורה
 והסיבה לזה בְּגִין דְּאִשְׁתַּכַּחוּ שְׁמֵן וּקְטֹרֶת פְּחָדָא. כדי שימצאו
 השמן של הנרות שהוא רומז לחכמה והקטורת שהיא רומזת לבינה ביחד באותו הזמן לפי
 שהחוב"ב יחודם הוא תמידי לכן צריך שיוקרבו ביחד (רמ"ק) הֵא חַוִּי, בא וראה
 שְׁלָמִים בְּכֹלָא הוּא שְׁלָמָא. שקרבן שלמים עושה שלום בין כולם
 וּקְטֹטָה וּקְטֹרוֹנָא לָא אֶתְעַר בְּעֵלְמָא, ומריבה וקטרוג לא מתעורר
 אז בעולם אֲבַל קְטֹרֶת, קְשִׁיר קְשִׁירוּ דְמַהֲיִמְנוּתָא. אבל הקטורת
 שהיא מלשון קשר היא קושרת את קשרי האמונה שהיא מושכת מוחין לקשר את הג"ר בו"ק
 דז"א (רמ"ק) •

רבי אלעזר מפרש אחרת מרבי אבא

רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר, רבי אלעזר חולק על רבי אבא בשמות הספירות ואומר
 כְּלָהוּ עֵשְׂרָה שְׁמָהּן פְּתִיבִי, וְאֵין תְּנִינֵן. שכל השמות של
 הז"א כתובים וכך למדנו קְדָמָא, השם הראשון הוא שם אֶהֱיָה, דָּא
 סְתִימָא עֲלָאָה, והוא כנגד הכתר שהוא סתום ועליון ואין בו תפיסה כְּמָאן
 דְּאָמַר אֵינָא מָאן דְּאֵנָא, וְלָא אֶתִּידַע מָאן הוּא. ומשמעות
 שם אהיה הוא כמו מי שאומר אני מי שאני ואין ידוע לאחרים מי הוא לְבַתָּר אַחֲרֵי
 שזכר שם אהיה בתורה כתוב אֲשֶׁר אֶהֱיָה, שאפילו שאני הכתר נעלם מאוד
 אֵינָא דְזַמִּין לְאֶתְנַלְיָא, בְּאֵינֹן כְּתָרִין (אֶחָרִינִין) אני מזומן להתגלות

בספירות זו"ן שבתוכם מתגלים חכמה ובינה הנקראים אשר אהיה, שהחכמה נקרא אשר שהוא אותיות ראש שהוא ההתחלה בסדר הספירות מאחר שהכתר נעלם מאוד ואינו נחשב בספר הספירות והבינה נקראת אהיה (מק"מ), **וְהָא בְּקַדְמֵי־תָא סְתִי־מ**, שהרי בתחילה אור הכתר הוא סתום ונעלם **וְלִבְתָּר שְׂרִי לְאַתְנַגְלִיָּא**, ולאחר מכן הוא מתגלה בחכמה והבינה **עַד דְּמַטֵּי לְגַלּוּיָא דְשִׁמְא** (ס"א דְשְׁלִימוֹ) **קַדְיִשָׁא**. עד שהוא מתגלה בשם הקדוש של ז"א שיצא מהבינה (מק"מ).

אהיה כתר, אשר אהיה הבינה שמתיוחדת עם החכמה

וְכַךְ כְּתִיב בְּמִשְׁה, וכך כתוב סדר הפסוק אצל משה רבינו **אֶהְיֶה בְּקַדְמֵי־תָא**, ששם אהיה הראשון שהוא הכתר **סְתִי־מִו דְּכֻלָּא**, הוא סתום ונעלם מכולם ופירוש השם אהיה הוא כמי שאומר **אֲנָא הוּא מָאן דְּאֲנָא**. אני מי שאני ואין לאחרים השגה בי **לְבַתָּר אֲשֶׁר אֶהְיֶה**, ולאחר מכן השם אהיה השני שכתוב בפסוק הוא כנגד הבינה שמתיוחדת עם החכמה (מק"מ) **אֲנָא זְמִין לְאַתְנַגְלִיָּא**. שהיא אומרת שהיא מזומנת להתגלות בזו"ן **לְבַתָּר אֶהְיֶה בַּתְרָאָה**, והשם אהיה השלישי האחרון שנזכר בפסוק **וְדָא כֵּד אִימָא מְתַעֲבָרָא, וְעַד־יִין הוּא סְתִי־מ**. הוא כאשר אמא מעוברת בז"א והוא עדין סתום בה (מק"מ) **אִימְתִי אַתְנַגְלִיָּא**. ומתי ז"א מתגלה **בְּזִמְנָא דְכְּתִיב, בּוֹמֵן שְׁכַתּוּב בְּפִסּוּק (שמות ג) לֵךְ וְאַסְפֹּת אֶת זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַמְרַת אֲלֵיהֶם יי' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם וְגו'**, ואז יתגלה אליכם הז"א שיצא מהבינה **דָּא שְׁלִימוֹ דְּכֻלָּא**, ובאותו זמן שהז"א מתגלה הוא שלמות הכל